

Rolnummers 350 en 369 t.e.m. 374
Arrest nr. 3/93 van 21 januari 1993

A R R E S T

In zake : de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 1, 4 en 7 van de wet van 18 juli 1991 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten en van de bedienaars van de erediensten, ingesteld door P. Berben, e.a.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit wnd. voorzitter F. Debaedts en voorzitter D. André, en de rechters L. De Grève, M. Melchior, H. Boel, P. Martens en Y. de Wasseige, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van wnd. voorzitter F. Debaedts,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. *Onderwerp van de beroepen*

A. Bij verzoekschrift van 17 december 1991, aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 1 van de wet van 18 juli 1991 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten en van de bedienaars van de erediensten, waarbij artikel 355 van het Gerechtelijk Wetboek door een nieuw artikel wordt vervangen en voor zover hierdoor de wedde van de voorzitters, procureurs des Konings en arbeidsauditeurs in de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel op een verschillend bedrag wordt bepaald naargelang de bevolking van het rechtsgebied der rechtbank ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet, door :

1. Philip Berben, auditeur bij de arbeidsrechtbank te Leuven, wonende te Wilsele (Leuven), Braambessenlaan 2;

2. Jean Marie Berkvens, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, wonende te Brugge, Molenmeers 28;

3. Raymond Bondewel, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, wonende te Koksijde, Bovalstraat 17;

4. Denis Boyen, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, wonende te Tongeren, Bilzensteenweg 329;

5. Romaan Buelens, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Mechelen, wonende te Sint-Katelijne-Waver, Dijksteinlaan 14;

6. Ivo Carmen, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, wonende te Oud-Heverlee (Blinden), Duivenstraat 2;

7. Karel Cleeren, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, wonende te Hasselt, Havermarkt 10;

8. Guy Coelst, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Leuven, wonende te Leuven, Tiensesteenweg 33;

9. André Coppens, voorzitter van de rechtbank van koop- handel te Oudenaarde, wonende te Ninove (Outer), Rospijk- straat 5;

10. André Deceuninck, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, wonende te Kortrijk, J.B. Dejong- hestraat 1/52;

11. Yves Declercq, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Leuven, wonende te Leuven, Oudebaan 224;

12. Hendrik De Jonge, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, wonende te Horebeke, Korsele 59;

13. Fernand De Nijs, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Mechelen, wonende te Mechelen, Kaboutersstraat 3;

14. André Deschepper, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, wonende te Veurne, Vleeshouwers- straat 12-a;

15. Remy Donckerwolcke, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, wonende te Ieper, Minneplein 14-1a;

16. Michel Handschoewerker, voorzitter van de rechtban- ken van koophandel te Ieper en te Veurne, wonende te Veurne, Peter Benoitlaan 36a;

17. Theo Kenis, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Hasselt, wonende te Hasselt, Zavelvennestraat 70;

18. Louis André Kindermans, auditeur bij de arbeids- rechtbank te Hasselt, wonende te Hasselt, Arnold van Loonlaan 18;

19. Charles Laevens, procureur des Konings bij de recht- bank van eerste aanleg te Kortrijk, wonende te Kortrijk, Aalbeeksesteenweg 47;

20. Jean Michiels, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Tongeren, wonende te Tongeren, Elisabethwal 23;

21. Marc Naets, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, wonende te Heverlee, Koning Leopold III- laan 52;

22. Alfons Nijs, auditeur bij de arbeidsrechtbank te Mechelen, wonende te Mechelen, Koningin Astridlaan 76.B3;

23. Corine Nolens, auditeur bij de arbeidsrechtbank te Tongeren, wonende te Tongeren, Achttiende Oogstwal 35 bus 4;

24. Jean-Pierre Palms, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, wonende te Sint-Truiden, Heidestraat 18;

25. Jozef Pelsmaekers, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, wonende te Turnhout, Kasteelplein 1;

26. Albert Pilate, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, wonende te Wortegem-Petegem, Oudenaardseweg 93;

27. Robert Rombouts, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Hasselt, wonende te Hasselt, Stokerijstraat 20;

28. Henri Scholiers, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Brugge, wonende te Brugge, Ieperleet 11;

29. Paul Snoeck, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Turnhout, wonende te Turnhout, Parklaan 93;

30. Albert Stijnen, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, wonende te Geel, Fehrenbachstraat 29;

31. Erik Teughels, auditeur bij de arbeidsrechtbank te Turnhout, wonende te Arendonk, De Daries 120;

32. Joseph Toppet-Hoegars, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Tongeren, wonende te Tongeren, Steenweg naar Bilzen 341;

33. Willem Vandecasteele, auditeur bij de arbeidsrechtbank te Brugge, wonende te Brugge (Sint-Michiels), Barrièrestraat 33;

34. Willy Van den Berghe, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Oudenaarde, wonende te Oudenaarde, Wolfabriekstraat 34;

35. Hugo Vanderpoorten, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, wonende te Mechelen, Keizerstraat 20;

36. Karel Van Oekel, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Turnhout, wonende te Geel, Papenhoeve 15;

37. Jozef Van Ooteghem, voorzitter van de rechtbank van

koophandel te Brugge, wonende te Oostende, Albert I-Promenade 67-C;

38. Alfred Wauters, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, wonende te Bonheiden, Beukenlaan 3.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 350 van de rol van het Hof.

B. Bij verzoekschrift van 20 januari 1992, aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 1 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de voorzitters, procureurs des Konings en arbeidsauditeurs in de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, door :

1. Ghislaine Adant, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbanken te Namen en te Dinant, wonende te Tongrinne, chaussée de Bruxelles, 32;

2. Joseph Billen, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Hoi, wonende te Hoi, chaussée de Liège, 14;

3. Michel Bourlet, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau, wonende te Nolleaux, rue de la Grotte, 8;

4. Micheline Bovyn, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Bergen, wonende te Cambron-Saint-Vincent, rue Haute, 3;

5. Jacques Colonval, voorzitter van de rechtbanken van koophandel te Dinant en te Marche, wonende te Wavreille, rue des Châtelets, 5;

6. Arnoud d'Aspremont Lynden, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Dinant, wonende te Natoye, gehucht Mouffrin;

7. Jacques Deghoy, voorzitter van de arbeidsrechtbank te

Doornik, wonende te Bruyelle, rue des Déportés, 1;

8. Gilles de Leuze, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Bergen, wonende te Houdeng-Goegnies, rue Dardry, 35;

9. Roland Dessart, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Hoei, wonende te Hoei, avenue Reine Astrid, 51;

10. Didier Durou, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Doornik, wonende te Beclers, rue Liberchies, 229;

11. François Francis, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dinant, wonende te Finnevaux, château de Finnevaux;

12. Charles-Edouard Henrion, voorzitter van de arbeidsrechtbanken te Namen en te Dinant, wonende te Wépion, rue de Pairibonnier, 12;

13. Pierre Honoré, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Bergen, wonende te Bergen, rue du 11 Novembre, 19;

14. Roland Kirsch, voorzitter van de rechtbanken van koophandel te Aarlen en te Neufchâteau, wonende te Messancy, rue des Déportés, 1;

15. Raymond Laffineur, voorzitter van de arbeidsrechtbanken te Aarlen, te Marche en te Neufchâteau, wonende te Marche-en-Famenne, rue de Luxembourg, 21;

16. Francis Langlet, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Bergen, wonende te Hyon, avenue Général Leman, 41;

17. Rolf Lennertz, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Eupen, wonende te Eupen, Langesthal, 44;

18. Joseph Longrée, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Verviers, wonende te Verviers, place Vieuxtemps, 5;

19. Michel Mahaux, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Bergen, wonende te Bergen, rue des Compagnions, 20;

20. Roger Malmendier, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbanken te Verviers en te Eupen, wonende te Verviers, rue du Centre, 79;

21. Christine Matray, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Namen, wonende te Namen, avenue Vauban, 46;

22. Jean Mercier, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Doornik, wonende te Doornik, place Reine Astrid, 24;

23. Jacques Michaëlis, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Aarlen, wonende te Aarlen, rue des Martyrs, 28;

24. Albert Militis, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Aarlen, wonende te Virton, rue du Vieux-Virton, 6;

25. François Moinet, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau, wonende te Bastenaken, route de Marche, 64B;

26. Michèle Mons Delle Roche, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Marche, wonende te Marche-en-Famenne, gehucht Résidence Artigny;

27. Christian Panier, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Namen, wonende te Floriffoux, rue O. Gubin, 20;

28. Véronique Paulus de Châtelet, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, wonende te Brussel, Bosvoordsesteenweg, 36;

29. Henri Plunus, voorzitter van de arbeidsrechtbanken te Verviers en te Eupen, wonende te Andrimont, avenue du Centre, 211;

30. Guy Poncelet, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Doornik, wonende te Doornik, rue Albert Asou, 27;

31. Jean Ponthir, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbank te Hoei, wonende te Hoei, rue Rioul, 20;

32. Foulek Ringelheim, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Nijvel, wonende te Brussel, Van Driesschestraat, 62;

33. Jean Sape, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Verviers, wonende te Spa, rue Albin Body, 35;

34. Jacqueline Soeur, voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Marche, wonende te Marche-en-Famenne, rue Bois Notre-Dame, 25;

35. Léo Stangherlin, voorzitter van de rechtbank van

eerste aanleg te Eupen, wonende te Verviers, rue Laoureux, 16;

36. René Stassart, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Hoi, wonende te Ben-Hayn, avenue J. Wauters, 42;

37. Paul Troisfontaines, voorzitter van de rechtbanken van koophandel te Verviers en te Eupen, wonende te Herve, rue de Bolland, 54;

38. Jean Vandenreydt, voorzitter van de arbeidsrechtbank te Hoi, wonende te Hoi, rue du Hercot, 8;

39. Michel Verkindere, voorzitter van de rechtbank van koophandel te Doornik, wonende te Pecq, rue de l'Escalette, 45;

40. Cédric Visart de Bocarmé, procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Namen, wonende te Dave, rue du Rivage, 157;

41. Christian Wauthier, arbeidsauditeur bij de arbeidsrechtbanken te Aarlen, te Marche en te Neufchâteau, wonende te Chanly, rue Haie Minée, 27.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 369 van de rol van het Hof.

C. Bij verzoekschrift van 21 januari 1992, aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 7 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de secretarissen van de parketten van de procureur des Konings en van de parketten van de arbeidsauditeur op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6*bis* van de Grondwet, door :

1. Luc De Bruycker, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Oudenaarde, wonende te Aalst, Sint Jorisstraat 20;

2. Daniel Nachtergaele, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Kortrijk, wonende te Harelbeke,

Esdoornweg 4;

3. Denis Lippens, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Veurne, wonende te Veurne, Klokhofstraat 32;

4. Marc Verhaeghe, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Brugge, wonende te Brugge, Sint-Pietersgroenestraat 109;

5. Louis Van Exem, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Ieper, wonende te Ieper, Voldersstraat 1;

6. Victor Snyers, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Hasselt, wonende te Beringen, Paalsesteenweg 24;

7. Jos Lauwerys, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Mechelen, wonende te Sint-Katlijne-Waver, Valkstraat 79;

8. Eduard Holemans, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Leuven, wonende te Herent, Keulenstraat 48;

9. Joseph Cox, secretaris van het parket van de Procureur des Konings te Turnhout, wonende te Hasselt, Luikersteenweg 368;

10. André Decloedt, secretaris van het parket van de arbeidsauditeur te Brugge, wonende te Brugge (Sint-Michiels), Ter Zwanekerke 35;

11. René Van Echelpoel, secretaris van het parket van de arbeidsauditeur te Turnhout, wonende te Oud-Turnhout, Hendrickxstraat 12;

12. Frans Vander Stappen, secretaris van het parket van de arbeidsauditeur te Mechelen, wonende te Mechelen, Oude Baan 17;

13. Marie-Christine Vermeulen, secretaris van het parket van de arbeidsauditeur te Oudenaarde, wonende te Oudenaarde, Serpentstraat 72.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 370 van de rol van het Hof.

D. Bij verzoekschrift van 20 januari 1992, aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van 21 januari 1992, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 4 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de hoofdgriffiers van de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, door :

1. Eddy Brouckaert, hoofdgriffier van de bestendige krijgsraad te Gent, wonende te Heule, Lenteleven, 43;

2. Patrick Cauwelier, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, wonende te Ieper, Elverdingsestraat, 58;

3. Gilbert De Bondt, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, wonende te Hofstade-Zemst, Zavelaan, 15;

4. Henri De Laat, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, wonende te Turnhout, Pottenbakkersstraat, 9;

5. Onesiphore Dekoster, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Leuven, wonende te Herent, Dellestraat, 25;

6. Raoul Dewit, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, wonende te Sint-Kruis, Beukenlaan, 3;

7. André Doemen, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Tongeren, wonende te Tongeren, Eburonenstraat, 1;

8. Paul Galle, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Oudenaarde, wonende te Herzele, Tolstraat, 23;

9. Claude Gryson, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, wonende te Ieper, Diksmuidseweg, 117;

10. Georges Mailly, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, wonende te Leuven, Raoul Claesstraat, 3/16;

11. Gabriël Mattelaer, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, wonende te Harelbeke, René

Declercqglaan, 1;

12. Henri Roeffelaer, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, wonende te Rutten-Tongeren, Honnestraat, 46;

13. Yvan Roex, hoofdgriffier van de rechtbank van koop-handel te Tongeren, wonende te Tongeren, St. Truidersteenweg, 23;

14. Fr. Schrijvers, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Turnhout, wonende te Merksplas, Steenweg op Turnhout, 137;

15. Paul Stevenaert, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, wonende te Oudenaarde, Vijfweg, 4;

16. Roger Tomme, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, wonende te Kortrijk, Neder Mosscher 8;

17. Willy Vander Stuyft, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Oudenaarde, wonende te Oudenaarde, Opperije, 53;

18. Antoine Van De Sompele, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Brugge, wonende te Waarschoot, Keerstraatje, 5a;

19. Gentil Verbrugghe, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Brugge, wonende te Brugge, Diksmuide Heerweg, 188;

20. Greta Verdeyen, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Leuven, wonende te Rotselaar, Provinciebaan, 125;

21. Gilbert Verrijt, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Mechelen, wonende te Hofstade, Ambroossteenweg, 150;

22. Jan Wouters, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te de Turnhout, wonende te Lille, Schoorstraat, 10.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 371 van de rol van het Hof.

E. Bij verzoekschrift van 21 januari 1992, aan het Hof

verzonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 4 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de hoofdgriffiers van de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6*bis* van de Grondwet, door :

1. Jean Denis, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Marche, wonende te Rochefort-Frandeux, rue du Vacciaux, 12;

2. José Dubru, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Verviers, wonende te Verviers, rue du Téléphone, 24;

3. Marcel Duprez, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Doornik, wonende te Doornik, rue de la Culture, 128;

4. Willy Durant, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Dinant, wonende te Dinant, avenue de la Gemelenne, 9;

5. Marc Duysinx, hoofdgriffier van de rechtbanken van koophandel te Verviers en te Eupen, wonende te Stavelot, chemin de Parfondruy, 8;

6. Roger Fontaine, hoofdgriffier van de rechtbanken van koophandel te Dinant en te Marche, wonende te Namen-Loyers, rue Haute Fitombre, 58;

7. Robert Gailly, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Nijvel, wonende te Arquennes, rue des Carrières, 44;

8. Pierre Gomrée, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Bergen, wonende te Maisières, rue Raoul Follereau, 36;

9. Jean-Marie Leclerc, hoofdgriffier van de krijgsraad te Luik, wonende te Alleur, avenue Everard de Harzir, 106;

10. Walter Lehnen, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Eupen, wonende te Eupen, Wertzplatz, 40;

11. Jacques Lenoir, hoofdgriffier van de rechtbank van

eerste aanleg te Hœi, wonende te Hœi, chaussée des Forges, 119;

12. Léontine Magerat, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Neufchâteau, wonende te Les Fossés-Léglise, rue de la Garde de Dieu, 65;

13. Jean-Marie Michiels, hoofdgriffier van de krijgsraad te Brussel, wonende te Lincet, rue du Bailly, 18;

14. Pierre-André Moisse, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Doornik, wonende te Lessen, rue de l'Hôtellerie, 14;

15. Luc Montellier, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbanken te Namen en te Dinant, wonende te Jambes, rue du Paradis, 25;

16. José-Michel Petit, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbanken te Aarlen, te Marche en te Neufchâteau, wonende te Waha, rue de Hédrée, 8;

17. Omer Piette, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Aarlen, wonende te Aarlen, chemin de Peiffeschof, 40;

18. Christiane Randaxhe, hoofdgriffier van de rechtbank van koophandel te Hœi, wonende te Hœi, avenue Jacques Grégoire, 28;

19. Jacques Schmitz, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbanken te Verviers en te Eupen, wonende te Verviers, rue Hauzeur de Simony, 7;

20. Gilbert Senechal, hoofdgriffier van de rechtbanken van koophandel te Aarlen en te Neufchâteau, wonende te Marche-en-Famenne, chaussée de l'Ourthe, 121;

21. Jean-Paul Smal, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Hœi, wonende te Waret-l'Evêque, rue de la Fontaine, 169;

22. Jean Stephenne, hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Bergen, wonende te Gerpennes, allée des Tarins, 9;

23. Michel Wallez, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Doornik, wonende te Tourpes, rue de la Première Brigade, 39;

24. Freddy Wanbersy, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Bergen, wonende te Bergen, rue des Bleuets,

4;

25. Hector Watelet, hoofdgriffier van de rechtbank van eerste aanleg te Namen, wonende te Courrière, rue des Héritages, 21.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 372 van de rol van het Hof.

F. Bij verzoekschrift aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van 22 januari 1992, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 7 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de secretarissen van de parketten van de procureur des Konings en van de parketten van de arbeidsauditeur op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, door :

1. Gérard Badot, secretaris van het arbeidsauditoraat te Nijvel, wonende te Nijvel, Faubourg de Charleroi, 81;

2. Marc Blanche, secretaris van het parket te Hoei, wonende te Borgworm, rue des Moissons, 3;

3. Yves Clement, secretaris van het parket te Doornik, wonende te Rumes, Clos de l'Europe, 1;

4. Roger Closset, secretaris van het arbeidsauditoraat te Verviers-Eupen, wonende te Battice (Herve), rue de José, 10;

5. Léon Conard, secretaris van het arbeidsauditoraat te Namen, wonende te Daussoulx, rue de l'Echangeur, 51;

6. Joseph Damien, secretaris van het parket te Aarlen, wonende te Tontelange-Metzert, Côte Rouge, 1;

7. Maurice Dupont, secretaris van het arbeidsauditoraat te Doornik, wonende te Estaimbourg, rue de Luna, 6;

8. Monique Georges, secretaris van het parket te Dinant, wonende te Dinant, Fond Algotte, 7;

9. Maurice Giacomazzi, secretaris van het arbeidsauditoraat te Bergen, wonende te Le Roeulx, rue de la Victoire, 23;

10. Marc Grégoire, secretaris van het parket te Marche, wonende te Aye, rue de Humain, 21;

11. André Massut, secretaris van het arbeidsauditoraat te Aarlen, wonende te Aarlen, rue des Tanneries, 12, b. 5;

12. Anne-Marie Merveille, secretaris van het parket te Nijvel, wonende te Nijvel, rue des Hautes Hurées, 27;

13. Erwin Mreyen, secretaris van het parket te Eupen, wonende te Weywertz-Bütgenbach, Champagnestraße, 5;

14. Roger Noiset, secretaris van het arbeidsauditoraat te Hoi, wonende te Ben-Ahin (Hoi), rue Nicolas Jadot, 84;

15. Serge Norga, secretaris van het parket te Verviers, wonende te Verviers, rue de Franchimont, 16;

16. Pierre Seret, secretaris van het parket te Neufchâteau, wonende te Neufchâteau, rue des Peupliers, 17;

17. Jean Vandezande, secretaris van het parket te Namen, wonende te Malonne, rue du Fond, 82.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 373 van de rol van het Hof.

G. Bij verzoekschrift van 21 januari 1992, aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van 23 januari 1992, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 7 van dezelfde wet, voor zover het de wedden van de secretarissen van de parketten van de procureur des Konings en van de parketten van de arbeidsauditeur op een verschillend bedrag bepaalt naargelang het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners of minder telt, wegens schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, door :

1. Jean-Pierre Roosen, secretaris van het parket van de procureur des Konings te Tongeren, wonende te Tongeren, Groenstraat 10;

2. Etienne Helsen, secretaris van het parket van het arbeidsauditeur te Tongeren, wonende te Hasselt, Kannunik Eybenstraat 3.

Die zaak is ingeschreven onder nummer 374 van de rol van

het Hof.

II. Rechtspleging

Bij beschikkingen van 18 december 1991, 20, 21, 22 en 23 januari 1992 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen in de verschillende zaken conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers in de verschillende zaken hebben geoordeeld dat er geen toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Van het beroep ingeschreven onder nummer 350 is conform artikel 76, § 4, van de organieke wet kennisgegeven bij ter post aangetekende brieven van 8 januari 1992.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is voor de zaak met rolnummer 350 verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 14 januari 1992.

Bij beschikking van 24 januari 1992 heeft het Hof de zaken samengevoegd.

Bij beschikking van 5 februari 1992 heeft het Hof, gelet op de beschikking tot samenvoeging van de zaken, de termijn voor het indienen van een memorie verlengd tot 26 maart 1992 voor de zaak met rolnummer 350.

Van de beroepen ingeschreven in de rol van het Hof onder de nummers 369 tot en met 374 evenals van voormelde beschikkingen tot samenvoeging en tot verlenging van de termijn voor het indienen van een memorie is kennisgegeven bij ter post aangetekende brieven van 6 februari 1992.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is voor elk van dezelfde zaken verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 11 februari 1992.

Bij memorie ingediend bij ter post aangetekende brief van 21 februari 1992 komen de hierna vermelde partijen, met toepassing van artikel 87, § 2, van de organieke wet, tussen in het geding :

1. Philippe Adriaensen, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, Henisdael 4, Vechmaal;
2. Marc Allegaert, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, Hernieuwersstraat 10, Wielsbeke;
3. Daniëlle Cailloux, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, Sclimpre 2, Sluizen-Bevekom;
4. Guy Coemans, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, Bergstraat 38, Hoepertingen-Borgloon;
5. Roland Contreras, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, Wallestraat 19, Oudenaarde;
6. Raymond Decoux, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, Roeselbergweg 10, Leuven;
7. Erik Denolf, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Ter Lo 77, Brugge;
8. Eddy Desmet, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Leliestraat 68, Oostkamp;
9. Hilaire D'Hooghe, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, Predikherenstraat 16, Tongeren;
10. Pierre Dujardin, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, Van Steenbruggestraat 74, Waregem;
11. Rudi Fierens, gedelegeerd onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Garenmarkt 22-24, Brugge;
12. Michel Gutschoven, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, Ringlaan 13, Maasmechelen;
13. Julia Huysmans, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te

Leuven, Pimberg 16, Korbeek-Lo;

14. George Jacobs, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Parklaan 107, Turnhout;

15. Luc Jans, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, Toekomststraat 54, Hasselt;

16. Johan Laevens, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, Annovenstraat 5, Maarkedal;

17. Johan Lantsoght, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Breeweg 1, Hertsberge;

18. Dirk Muylaert, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Oudenaarde, Leopoldlaan 8, Aalst;

19. Stefaan Oplinus, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, Roodkruisstraat 43, Roeselaere;

20. Jan Peeters, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, Paardenstraat 53, Bornem;

21. Christine Pottiez, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Prinses Stefanieplein 37 bus 6, Oostende;

22. Paul Rapsaet, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, Stijn Streuvelsstraat 61, Heule;

23. Marc Saverys, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, Brugseweg 120, Ieper;

24. Guido Sedeyn, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, Stationsstraat 35, Ieper;

25. Beatrijs Van Bauwel, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, Theofiel Reynlaan 3, Mortsel;

26. Ivo Van Doren, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Leuven, Constantin Meunierstraat 62, Leuven;

27. Yves Vanmaele, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, Groene Spechtstraat 1, Koksijde-Oostduinkerke;

28. André Verelst, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, Berkenlaan 16, Harelbeke;

29. Stefaan Verhelst, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, Bruggestraat 41, Torhout;

30. Christian Verslype, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Veurne, Pannestraat 24, Veurne;

31. Guy Vos, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt, Henri Dunantlaan 26, Hasselt;

32. Myriam Vrints, onderzoeksrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Kempenlaan 23, Turnhout;

33. Simonne Wouters, jeugdrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, Baron Van der Grachtlaan 40, Kasterlee.

De Ministerraad heeft een memorie ingediend bij ter post aangetekende brief van 26 maart 1992.

Bij beschikkingen van 25 mei 1992 en 8 december 1992 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 17 december 1992 en 13 juni 1993.

Van de memories is kennisgegeven conform artikel 89 van de organieke wet bij ter post aangetekende brieven van 20 mei 1992.

De Ministerraad, de verzoekers in de zaak met rolnummer 350, de verzoekers in de zaken met rolnummers 369 en 373 en de verzoekers in de zaken met rolnummers 370, 371 en 374 hebben ieder, bij aangetekende brieven van respectievelijk 15 juni 1992, 17 juni 1992, 17 juni 1992 en 19 juni 1992, een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 18 november 1992 heeft rechter F. Debaedts, vaststellend dat voorzitter J. Delva wettig verhinderd was te zetelen en hij hem diende te vervangen conform artikel 56, vierde lid, *in fine*, van de organieke wet, de zetel, waarvan hijzelf reeds deel uitmaakte, aangevuld met rechter H. Boel.

Bij beschikking van 18 november 1992 heeft het Hof beslist dat de zaken in gereedheid zijn en de dag van de terechtzitting bepaald op 10 december 1992.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen evenals aan hun advocaten bij ter post aangetekende brieven van 19 november 1992.

Op de terechtzitting van 10 december 1992 :

- zijn verschenen :

. Mr. F. De Smet, advocaat bij de balie te Oudenaarde, voor verzoekers in de zaak met rolnummer 350;

. Mr. P. Lambert, Mr. N. Weinstock en Mr. M. Verdussen, advocaten bij de balie te Brussel, voor verzoekers in de zaken met rolnummers 369 tot en met 374;

. de heer A. Deceuninck, 10e verzoeker in de zaak met rolnummer 350;

. Mr. P. Luypaers *loco* Mr. J. Putzeys, advocaten bij de balie te Brussel, voor de tussenkomende partijen Ph. Adriaensen en anderen;

. Mr. J. Bourtembourg en Mr. S. Suetens, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel;

- hebben de rechters-verslaggevers L. De Grève en Y. de Wasseige verslag uitgebracht;

- zijn voornoemde advocaten en de heer A. Deceuninck gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. Onderwerp van de bestreden bepalingen

1. Zaken met rolnummers 350 en 369

De gedeeltelijke vernietiging wordt gevorderd van artikel 1 van de wet van 18 juli 1991, waarbij artikel 355 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door een nieuwe bepaling. Het beroep is gericht tegen het vierde en vijfde lid van die nieuwe bepaling, voor zover daarmee de wedden van de voorzitter van de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur verschillend worden vastgesteld, naargelang het rechtsgebied van de rechtbank ten minste of minder dan 500.000 inwoners telt.

De bestreden bepalingen luiden als volgt :

« (De wedden van de magistraten van de rechterlijke orde worden bepaald als volgt : (...))

Rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt (in franken) :

Voorzitter van de rechtbank, procureur des Konings en arbeidsauditeur (...)	1.922.348
---	-----------

Rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt (in franken) :

Voorzitter van de rechtbank, procureur des Konings en arbeidsauditeur (...) ».	1.670.597
--	-----------

2. Zaken met rolnummers 371 en 372

De gedeeltelijke vernietiging wordt gevorderd van artikel 4 van de wet van 18 juli 1991, waarbij artikel 366 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door een nieuwe bepaling. Het beroep is gericht tegen het vierde en vijfde lid van die nieuwe bepaling, voor zover daarmee de wedden van de hoofdgriffiers bij de rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, op verschillende wijze worden vastgesteld, naargelang het rechtsgebied ten minste of minder dan 500.000 inwoners telt.

De bestreden bepalingen luiden als volgt :

« (De wedden van de griffiers van de hoven, rechtbanken, vrederechten en politierechtbanken worden bepaald als volgt : (...))

Rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt (in franken) :

Hoofdgriffier (...)	1.267.795
------------------------	-----------

Rechtbanken van eerste aanleg, arbeidsrechtbanken en rechtbanken van koophandel, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt (in franken) :

Hoofdgriffier (...) ».	1.105.556
---------------------------	-----------

3. Zaken met rolnummers 370, 373 en 374

De gedeeltelijke vernietiging wordt gevorderd van artikel 7 van de wet van 18 juli 1991, waarbij artikel 372 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door een nieuwe bepaling. Het beroep is gericht tegen het tweede

lid van die nieuwe bepaling, voor zover daarmee de wedden van de secretarissen bij het parket van de procureur des Konings of bij het parket van de arbeidsauditeur op verschillende wijze worden vastgesteld, naargelang het rechtsgebied ten minste of minder dan 500.000 inwoners telt.

De bestreden bepalingen luiden als volgt :

« (De wedden van de secretarissen, adjunct-secretarissen en klerken-secretarissen der parketten worden bepaald als volgt (in franken) : (...))

Secretaris bij het parket van de procureur des Konings of bij het parket van de arbeidsauditeur, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt 1.267.795
(...)

Secretaris bij het parket van de procureur des Konings of bij het parket van de arbeidsauditeur, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt 1.105.556
(...) ».

IV. *In rechte*

Over het belang van de verzoekende partijen

1.A.1. De verzoekende partijen voeren ter staving van hun belang volgende argumenten aan :

De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 wijzen erop dat zij allen « of voorzitter van een rechtbank, of procureur des Konings bij een rechtbank, of auditeur bij een arbeidsrechtbank zijn in een rechtsgebied dat minder dan 500.000 inwoners telt.

Door de bestreden norm wordt de jaarwedde van de verzoekers vastgesteld op een bedrag van 1.670.597 frank, wat 251.751 frank minder is dan het bedrag der jaarwedde van hun collega's met dezelfde functie in een rechtbank waarvan het rechtsgebied minstens 500.000 inwoners telt.

Door de toepassing van de bestreden norm ondervinden de verzoekers een materieel nadeel, waaruit moge blijken dat zij een rechtmatig, zeker, persoonlijk en rechtstreeks belang hebben bij de vernietiging van deze norm. »

De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 369 betogen dat zij « materiële schade » oplopen die « als een rechtmatig belang dient te worden beschouwd », doordat de basiswedde van de korpsoversten waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt op 1.922.348 fr. is vastgesteld en hun eigen wedde op 1.670.597 fr., terwijl de wedde van de onderzitters, rechters en substituten, ongeacht het aantal inwoners dat hun rechtsgebied telt, eenvormig op respectievelijk 1.513.952 fr. en 1.284.578 fr. is bepaald.

De verzoekende partijen in de zaken met rolnummers 371 en 372 voeren aan dat zij « materiële schade » oplopen die « als een rechtmatig belang dient te worden beschouwd », doordat de basiswedde van de hoofdgriffiers bij rechtbanken, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt op 1.267.795 fr. is vastgesteld en hun eigen wedde op 1.105.556 fr., terwijl de wedde van de griffiers, eersstaanwend klerk-griffiers en klerk-griffiers, ongeacht het aantal inwoners dat hun rechtsgebied telt, eenvormig op respectievelijk 769.887 fr., 655.202 fr. en 630.026 fr. is bepaald.

De verzoekende partijen in de zaken met rolnummers 370, 373 en 374 voeren aan dat zij « materiële schade » oplopen die « als een rechtmatig belang dient te worden beschouwd », doordat de basiswedde van de secreta-

rissen bij het parket van de procureur des Konings of bij het parket van de arbeidsauditeur, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt op 1.267.795 fr. is vastgesteld en hun eigen wedde op 1.105.556 fr., terwijl de wedde van de adjunct-secretarissen, eerstaanwendend klerk-secretarissen en klerk-secretarissen, ongeacht het aantal inwoners dat hun rechtsgebied telt, eenvormig op respectievelijk 769.887 fr., 655.202 fr. en 630.026 fr. is bepaald.

1.A.2. In zijn memorie betwist de Ministerraad het belang dat de verzoekende partijen kunnen laten gelden bij de gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 1, 4 en 7 van de wet van 18 juli 1991.

Wat betreft de vordering tot vernietiging van de bestreden bepalingen waarbij de wedde wordt vastgesteld van hen die in een rechtsgebied van tenminste 500.000 inwoners hun ambt uitoefenen, doet de Ministerraad opmerken dat een eventuele vernietiging van die bepalingen de situatie van de verzoekende partijen niet zou wijzigen, aangezien de wedderegeling, vastgesteld voor hen die in een rechtsgebied van minder dan 500.000 inwoners hun ambt uitoefenen, zoals de verzoekers, op hen toepasselijk zou blijven.

Wat betreft de vordering tot vernietiging van de bestreden bepalingen waarbij de wedde wordt vastgesteld van hen die in een rechtsgebied van minder dan 500.000 inwoners hun ambt uitoefenen, zoals de verzoekers, stelt de Ministerraad dat uit een eventuele vernietiging van die bepalingen niet zou volgen dat de wedderegeling van hen die in een rechtsgebied van tenminste 500.000 inwoners hun ambt uitoefenen, automatisch op de verzoekende partijen van toepassing zou worden.

1.A.3. In hun memories van antwoord betogen alle verzoekende partijen dat zij wel degelijk van het rechtens vereiste belang doen blijken om de vernietiging van de bestreden bepalingen te vorderen.

De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 wijzen op hun hoedanigheid van voorzitter van een rechtbank, procureur des Konings bij een rechtbank of arbeidsauditeur bij een arbeidsrechtbank, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt. Met verwijzing naar hun verzoekschrift herinneren zij eraan dat het weddeverschil met hun collega's uit rechtsgebieden met tenminste 500.000 inwoners, 251.751 fr., zijnde meer dan 15 %, bedraagt. Zij wijzen erop dat in geval van vernietiging van de bestreden bepalingen de kans bestaat dat de wetgever voor alle korpsoversten van de rechtbanken een wedderegeling zal dienen vast te stellen die het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel in acht neemt, zodat de verzoekers een gunstiger behandeling ten deel zal kunnen vallen.

De verzoekende partijen in de zaken met rolnummers 369 tot 374 betogen dat de discriminatie tussen twee categorieën van personen die door de bestreden bepalingen wordt gemaakt, naargelang het ambt in een rechtsgebied van ten minste dan wel minder dan 500.000 inwoners wordt uitgeoefend, blijkt uit het feit dat de eerste categorie op een hogere wedde dan de tweede categorie aanspraak kan maken. Alle verzoekers behoren tot de categorie die wordt gediscrimineerd, zodat de bestreden bepalingen van die aard zijn dat zij hun situatie rechtstreeks en ongunstig kunnen raken.

1.B.1. Artikel 107ter van de Grondwet bepaalt : « ... de zaak kan bij het Hof aanhangig worden gemaakt door iedere bij wet aangewezen overheid, door ieder die doet blijken van een belang of, prejudicieel, door ieder rechtscollege ».

Naar luid van artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 kunnen de beroepen tot vernietiging worden ingesteld « door iedere natuurlijke of rechtspersoon die

doet blijken van een belang ... ».

Het vereiste belang is aanwezig bij diegenen die door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig in hun situatie zouden kunnen worden geraakt.

1.B.2. De verzoekende partijen zijn allen korpsoverste of hoofdgriffier of secretaris bij een parket in een rechtsgebied dat minder dan 500.000 inwoners telt. Zij kunnen rechtstreeks en ongunstig worden geraakt door bepalingen waarbij weddeschalen worden vastgesteld die van toepassing zijn op hen zelf en op magistraten, hoofdgriffiers en secretarissen die dezelfde ambten uitoefenen in de grote arrondissementen.

1.B.3. De verzoekende partijen doen blijken van het rechtens vereiste belang om een beroep in te stellen tegen respectievelijk de artikelen 1, 4 en 7 van de bestreden wet.

Over de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de memorie van tussenkomst

2.A.1. Op 21 februari 1992 hebben 33 onderzoeksrechters en jeugdrechters bij rechtbanken van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt, in de zaak met rolnummer 350, een « memorie in toepassing van artikel 87, § 2, Wet van 6 januari 1989 » ingediend. Met brief van 28 februari 1992 vestigt de raadsman van de tussenkomende partijen er de aandacht op dat die memorie evenzeer voor de overige samengevoegde zaken geldt.

2.A.2. In zijn memorie van antwoord van 15 juni 1992 verzoekt de Ministerraad het Hof de voormelde memorie van tussenkomst als niet ontvankelijk te verwerpen.

De Ministerraad citeert artikel 87, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 en wijst erop dat op 14 januari 1992 in het *Belgisch Staatsblad* het bericht verscheen waarin de indieners en het onderwerp van het beroep in de zaak met rolnummer 350 werden aangegeven. De termijn van dertig dagen om in die zaak als tussenkomende partij een memorie aan het Hof te richten verstreek dus op 13 februari 1992, zodat de memorie van tussenkomst van 21 februari 1992 laattijdig is ingediend.

De Ministerraad doet tevens opmerken dat uit de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* van 11 februari 1992 van het bericht waarin de indieners en het onderwerp van het beroep in de zaken met rolnummers 369, 370, 371, 372, 373 en 374 werden aangegeven, niet kan worden afgeleid dat de termijn voor het indienen van een memorie met toepassing van artikel 87, § 2, in de zaak met rolnummer 350 zou zijn verlengd.

Volgens de Ministerraad is de memorie van 21 februari 1992 nog om een andere reden niet ontvankelijk.

Hij wijst erop dat het beroep in de zaak met rolnummer 350 de vernietiging beoogt van artikel 1, vierde en vijfde lid, van de wet van 18 juli 1991, terwijl in de voormelde memorie de gedeeltelijke vernietiging wordt gevorderd van artikel 2 van dezelfde wet.

De Ministerraad herinnert eraan dat luidens artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 een beroep tot vernietiging binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de bestreden akte dient te worden ingesteld, of m.a.w. ten deze ten laatste op 26 januari 1992.

De Ministerraad besluit dat de memorie van 21 februari 1992 *ratione materiae* niet ontvankelijk moet worden verklaard : enerzijds wensen de indieners ervan tussen te komen in een beroep tot vernietiging van een bepaling die niet op hen van toepassing is; anderzijds hebben de verzoekers in tussenkomst hun beroep tot vernietiging van artikel 2 van de wet van 18 juli 1991 laattijdig ingediend. Het komt hen dan ook niet toe die nalatigheid te dekken bij wege van een memorie, ingediend op grond van artikel 87, § 2, van de wet op het Arbitragehof.

2.B.1. In de memorie van 21 februari 1992, getiteld « memorie in toepassing van artikel 87, § 2, » van de bijzondere wet van 6 januari 1989, vorderen de tussenkomende partijen de gedeeltelijke vernietiging van artikel 2 van de wet van 18 juli 1991, waarbij artikel 357 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen. De vernietiging wordt gevorderd voor zover de weddebijslag van de jeugdrechters en onderzoeksrechters bij de rechtbank van eerste aanleg door voormeld artikel 2 op discriminerende wijze zou zijn vastgesteld naargelang het rechtsgebied ten minste of minder dan 500.000 inwoners telt.

2.B.2. Artikel 87, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bepaalt :

« Wanneer het Arbitragehof uitspraak doet op beroepen tot vernietiging als bedoeld in artikel 1, kan ieder die van een belang doet blijken, zijn opmerkingen in een memorie aan het Hof richten binnen dertig dagen na de bekendmaking voorgescreven in artikel 74. Hij wordt daardoor geacht partij in het geding te zijn. »

Zulke tussenkomst vermag evenwel niet het oorspronkelijk beroep te wijzigen of uit te breiden.

2.B.3. Het Hof stelt vast dat de tussenkomenende partijen in hun memorie de gedeeltelijke vernietiging vorderen van artikel 2 van de bestreden wet, terwijl de oorspronkelijke beroepen betrekking hebben op de gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 1, 4 en 7 van die wet.

Zonder dat het Hof zich dient uit te spreken over de ontvankelijkheid *ratione temporis* van die memorie of zonder dat het belang van de indieners ervan dient te worden onderzocht, stelt het Hof vast dat die memorie niet ontvankelijk is vermits zij het onderwerp van de beroepen wijzigt.

2.B.4. Zelfs in de hypothese dat de memorie van 21 februari 1992 als een zelfstandig beroep tot vernietiging zou kunnen worden beschouwd, zou het beroep *ratione temporis* niet ontvankelijk zijn, aangezien, met toepassing van artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989, een beroep tot vernietiging binnen een termijn van zes maanden na de bekendmaking van de bestreden wet dient te worden ingesteld.

De bestreden wet is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 26 juli 1991, zodat de voormelde termijn van zes maanden op 21 februari 1992, datum van indiening van het document van de tussenkomenende partijen, reeds verstreken was.

Over de grond van de zaak

3.A.1. Als enig middel wordt door alle verzoekende partijen de schending aangevoerd van de artikelen 6 en 6*bis* van de Grondwet,

doordat artikel 1, vijfde lid, artikel 4, vijfde lid, en artikel 7, tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 de wedde van respectievelijk

- de voorzitter van de rechtbank, van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur die hun ambt uitoefenen bij een rechtbank van eerste aanleg, een arbeidsrechtbank en een rechtbank van koophandel, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt (zaken met rolnummers 350 en 369),
- de hoofdgriffier bij een rechtbank van eerste aanleg, een arbeids-

rechtbank en een rechtbank van koophandel, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt (zaken met rolnummers 371 en 372),

- de secretaris bij het parket van de procureur des Konings en bij het parket van de arbeidsauditeur, waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt (zaken met rolnummers 370, 373 en 374),

op discriminatoire wijze bepalen ten opzichte van hun respectieve collega's die hetzelfde ambt uitoefenen bij dezelfde rechtbanken, waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt,

terwijl voormelde grondwetsartikelen de gelijkheid van alle Belgen voor de wet afkondigen en iedere discriminatie in het genot van de rechten en vrijheden verbieden.

In hun toelichting bij het middel schetsen alle verzoekende partijen een historisch overzicht van de evolutie die de wetgeving betreffende de bezoldiging van respectievelijk magistraten, hoofdgriffiers en secretarissen bij de parketten heeft doorgemaakt.

De verzoekende partijen betogen vervolgens dat de wetgever door de bestreden bepalingen aan te nemen een ongelijke behandeling heeft ingesteld door als enig onderscheidingscriterium het aantal inwoners van het rechtsgebied van de rechtbank of het parket in aanmerking te nemen. Dat onderscheid is volgens hen niet redelijk verantwoord. In dat verband wijzen zij erop dat, ongeacht het aantal inwoners dat het rechtsgebied van de rechtbank of het parket telt, voor alle korpschefs, hoofdgriffiers en secretarissen bij het parket, ieder wat hem betreft, dezelfde benoemingsvoorwaarden gelden, hun hiërarchische rang dezelfde is, hun functie dezelfde inhoud heeft, hun door de wetgever gelijke taken worden opgedragen, en zij hun ambt op dezelfde wijze uitoefenen, zij het met verschillende werkmiddelen, die evenwel niet rechtstreeks evenredig zijn met het bevolkingsaantal van hun rechtsgebied, maar wel met het aantal te behandelen zaken.

Er is dan ook geen grond aanwezig om te stellen dat de functie van korpschef, hoofdgriffier of secretaris bij het parket een andere inhoud heeft, dat hun bevoegdheid of hun verantwoordelijkheid toeneemt of vermindert naargelang de bevolking van het rechtsgebied meer of minder dan 500.000 inwoners telt, en hun op grond daarvan een ongelijke wedde toe te kennen.

Bovendien zijn de verzoekende partijen van oordeel dat dat inwonertal van 500.000 willekeurig is vastgesteld. Het angewende criterium is in de praktijk overigens niet relevant. Immers, sommige « kleine » arrondissementen kennen tijdens de vakantieperiodes een zodanige toevloed van verblijfhouders dat gedurende ten minste één vierde van het jaar de bevolking van het rechtsgebied ruimschoots de gestelde grens overschrijdt.

De verzoekers wijzen er tevens op dat het onderscheidingscriterium, bevolking van het rechtsgebied, niet wordt toegepast voor de andere korpschefs, hoofdgriffiers en secretarissen bij het parket, met name die van de hoven van beroep en van de arbeidshoven, hoewel het inwonertal van hun rechtsgebied aanzienlijk verschilt.

Evenmin geldt een bevolkingscriterium voor de vaststelling van de wedde van andere openbare ambtenaren, die in een bepaald gebied van het Rijk hun ambt uitoefenen, zoals met name de arrondissementsscommissarissen en de provinciegouverneurs. Zij hebben een zelfde wedde, ongeacht de bevolking van het arrondissement of van de provincie. Dit geldt evenzeer voor de vaststelling van de wedde van het Rijkspersoneel, van de militairen en van de professoren bij de Rijksuniversiteiten : hun wedde wordt uitsluitend vastgesteld op basis van hun graad en functie binnen de hiërarchie.

De verzoekende partijen stellen voorts dat bij openbare diensten de werklust nooit wordt aangevoerd als criterium op basis waarvan een weddeverschil wordt toegepast. De wedde blijft identiek in een zelfde graad en voor een zelfde functie, wat ook de werklust zij, en ongeacht of die nu wel of niet inherent is aan het administratief ambtsgebied of aan het bevolkingscijfer van het arrondissement. Conform de administratieve gebruiken wordt de werklust volgens de verzoekende partijen niet beschouwd als een

objectief en redelijk onderscheidingscriterium, te meer daar die last in de tijd kan veranderen.

De verzoekers betogen vervolgens dat het feit dat de wetgever nog alleen voor een beperkt aantal functies bij een rechtbank een weddeverschil behoudt op grond van een onderscheidingscriterium, waarmee hij voor andere functies bij die rechtbanken thans geen rekening meer houdt, het discriminatoire karakter van de ongelijke behandeling, waarvoor geen objectieve en redelijke verantwoording wordt gegeven, nog versterkt.

De verzoekende partijen doen nog gelden dat het onjuist is te beweren dat de rechtbanken waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt meer complexe zaken zouden te behandelen krijgen. De graad van complexiteit van de dossiers is dezelfde voor alle gelijksoortige rechtbanken, ongeacht het feit of hun rechtsgebied ten minste dan wel minder dan 500.000 inwoners telt.

Volgens de verzoekende partijen zou het bestreden verschil in bezoldigingsregeling oorspronkelijk nog kunnen worden verantwoord, gelet op de verschillende kosten van levensonderhoud in grote steden. Vandaag evenwel houdt dat argument geen steek meer, aangezien die kosten overal nagenoeg identiek zijn.

3.A.2. In zijn memorie betoogt de Ministerraad eerst dat ten deze « artikel 6bis van de Grondwet niet van toepassing is. De enige controle die dus kan worden uitgevoerd is deze van de correcte toepassing van het gelijkheidsbeginsel, zoals omschreven in artikel 6 van de Grondwet. »

3.A.3. In hun memories van antwoord zeggen de verzoekers niet in te zien waarom artikel 6bis van de Grondwet niet zou kunnen worden aangevoerd. Zij wijzen erop dat het Hof steeds een « samengevoegde interpretatie » aan de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet heeft gegeven.

3.A.4. Wat de grond van de zaak betreft, verwijst de Ministerraad naar de toetsingscriteria die het Hof hanteert bij zijn onderzoek naar het al dan niet geoorloofd zijn van een ongelijke behandeling en past die vervolgens toe op het bestreden onderscheid in bezoldigingsregeling.

Daartoe vergelijkt de Ministerraad eerst de wedden, vastgesteld in de bestreden wet van 18 juli 1991 met die bepaald in de gemeentewet : voor de vaststelling van de wedde van respectievelijk burgemeesters en schepenen, gemeentesecretarissen en -ontvangers wordt eveneens rekening gehouden met een bevolkingscriterium, met name het aantal inwoners van de betreffende gemeente.

Vervolgens geeft de Ministerraad een overzicht van het aantal zaken dat door de onderscheiden rechtbanken van eerste aanleg in 1990 is behandeld en leidt eruit af dat de zes arrondissementen met meer dan 500.000 inwoners, namelijk Brussel, Antwerpen, Luik, Charleroi, Gent en Dendermonde, ook de meeste zaken te behandelen hebben. De wet van 3 april 1953 betreffende de rechterlijke inrichting voorziet volgens hem dan ook terecht in een daaraan aangepast personeelskader.

Volgens de Ministerraad kan in geen geval worden gesteld dat de vaststelling door de wetgever van het bevolkingscriterium op 500.000 inwoners, op onredelijke wijze is gebeurd; het is integendeel een objectief criterium dat op basis van redelijke motieven is bepaald.

De Ministerraad schetst de taken van respectievelijk de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, van de rechtbanken van koophandel en van de arbeidsrechtbanken, de procureurs des Konings, de hoofdgriffiers en de secretarissen bij de parketten, zoals die door de wetgever aan elk van hen zijn opgedragen en besluit eruit dat de ambtsverrichtingen, administratieve taken en verantwoordelijkheden omvangrijker zijn voor hen die in een rechtsgebied met tenminste 500.000 inwoners hun ambt uitoefenen.

Tenslotte citeert de Ministerraad uit de parlementaire voorbereiding van de wetten van 14 juli 1951, 9 augustus 1963, 10 oktober 1967 en 2 augustus 1974. Daaruit blijkt volgens hem duidelijk dat het de bedoeling van de wetgever is geweest om de specificiteit van het ambt te waarderen naargelang van de te verrichten taken. Bovendien heeft de wetgever blijkbaar rekening willen houden met de omstandigheid dat men in rechtbanken met een groter rechtsgebied doorgaans op reeds meer gevorderde leeftijd dan in

andere rechtbanken tot voorzitter of hoofd van het parket wordt bevorderd.

3.A.5. In hun memories van antwoord repliceren de verzoekende partijen in de zaken met rolnummers 369 tot en met 374 dat de vergelijking die de Ministerraad maakt tussen de wedden, vastgesteld in de bestreden wet van 18 juli 1991, en die bepaald in de gemeentewet, niet opgaat.

De omvang van de taken van een magistraat, hoofdgriffier of secretaris bij een parket wordt immers niet bepaald door het aantal inwoners van het rechtsgebied, doch enkel door dat gedeelte van de inwoners dat zich rechtstreeks tot hen wendt. De burgemeesters en schepenen, gemeentesecretarissen en -ontvangers daarentegen oefenen hun functie uit ten behoeve van alle inwoners van de gemeente. De enen en de anderen richten zich bijgevolg tot verschillende categorieën, namelijk enerzijds de rechtzoekenden, anderzijds alle inwoners van een gemeente.

Overigens dient de Ministerraad volgens de verzoekende partijen aan te tonen dat het in de gemeentewet gehanteerde onderscheidingscriterium voor de vaststelling van de wedde, zelf op een objectieve en redelijke verantwoording berust. Dat criterium louter als vergelijkingspunt aanvoeren volstaat bijgevolg niet.

Wat de stelling van de Ministerraad betreft dat de grootste arrondissementen tevens de meeste zaken te behandelen krijgen, doen de verzoekende partijen opmerken dat de Ministerraad nalaat te vermelden dat met het verschil in aantal behandelde zaken tussen kleine en grote arrondissementen reeds bij de vaststelling van het personeelskader van hoven en rechtbanken rekening is gehouden. Het aantal secretarissen bij het parket en griffiers is immers afhankelijk van het aantal zaken die bij de rechtscolleges waartoe zij behoren, wordt ingeleid. Alle griffiers en secretarissen hebben aldus een vergelijkbare werklast wat ook het globale aantal zaken moge zijn dat door het rechtscollege waartoe zij behoren dient te worden behandeld.

De verzoekende partijen in de zaken met rolnummers 369 tot en met 374 betwisten tenslotte dat, zoals de Ministerraad voorhoudt, de ambtsverrichtingen van de hoofdgriffiers en secretarissen bij de parketten, zoals blijkt uit hun respectieve taakomschrijving, omvangrijker zouden zijn voor hen die werkzaam zijn bij een rechtbank of parket met een rechtsgebied met ten minste 500.000 inwoners.

Volgens de verzoekende partijen toont de Ministerraad met die taakomschrijving enkel aan dat er een onderscheid bestaat tussen de taken van de hoofdgriffiers en de overige griffiers. Dat onderscheid heeft evenwel niets uit te staan met het onderwerp van het beroep.

3.A.6. In tegenstelling tot wat de Ministerraad voorhoudt, zijn de verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 in hun memorie van antwoord van oordeel dat het grotere aantal te behandelen zaken in grote arrondissementen niet automatisch leidt tot meer werklast voor de korpshoofden : immers, de grote arrondissementen beschikken over meer werkmiddelen, inzonderheid een uitgebreider personeelskader. Zij besluiten daaruit dat alle korpsoversten der rechtbanken, ongeacht de grootte van het rechtsgebied, zich in een gelijksoortige situatie bevinden.

De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 onderzoeken dan de stelling van de Ministerraad, wat de korpshoofden betreft, naar luid waarvan de onderscheiden behandeling wordt verantwoord door de omstandigheid dat het aantal inwoners van een rechtsgebied de specificiteit van het ambt van korpsoverste bepaalt, in de zin dat de ambtsverrichtingen van korpsoversten van een rechtsgebied met meer dan 500.000 inwoners veel omvangrijker zijn. In dat verband repliceren voormelde verzoekende partijen dat de korpsoversten van grote arrondissementen een belangrijk deel van hun ambtsverrichtingen, zowel gerechtelijke als administratieve, aan ondervoorzitters of aan eerste substituten delegeren. Zij wijzen er bovendien op dat de voorzitters van rechtbanken met een kleiner rechtsgebied geen griffiersecretaris ter beschikking hebben en zij zelf belast zijn met het beheer van de gebouwen.

De vaststelling van de Ministerraad dat het aantal te behandelen zaken door rechtbanken van eerste aanleg veel groter is in de zes grootste

arrondissementen is volgens de verzoekende partijen juist, doch zeer onvolledig : de verschillen in het aantal te behandelen zaken tussen de grote rechtbanken onderling zijn immers nog veel aanzienlijker.

De verzoekende partijen zijn van oordeel dat het aantal door de rechtbanken te behandelen zaken niet in aanmerking kan worden genomen ter beoordeling van de belangrijkheid van de functie van korpshoofd. Zij besluiten dat de beweerde specificiteit van het ambt naargelang van de te verrichten taken *in concreto* niet aanwijsbaar is.

Vervolgens weerleggen de verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 de bewering van de Ministerraad dat de bevordering tot voorzitter van een rechtbank of tot hoofd van het parket doorgaans op meer gevorderde leeftijd gebeurt in de rechtbanken met een groot rechtsgebied, terwijl dat in de andere rechtbanken heel wat vroeger het geval is.

Op basis van recente gegevens omtrent de leeftijd van korpshoofden bij hun benoeming in rechtbanken met een rechtsgebied van respectievelijk ten minste en minder dan 500.000 inwoners, besluiten de verzoekende partijen dat het verschil in leeftijd bij benoeming thans niet meer kan worden aangevoerd als verantwoording voor het onderscheid dat in de bestreden wet wordt gemaakt.

De verzoekende partijen in de zaak met rolnummer 350 wijzen er nog op dat een weddebijslag wordt toegekend aan de hoofdgriffiers der rechtbanken en aan de secretarissen bij de parketten, werkzaam in rechtsgebieden met minder dan 500.000 inwoners, waar ten minste zeven personeelsleden zijn tewerkgesteld. Daaruit leiden zij af dat, althans voor de voormelde hoofdgriffiers en secretarissen, door het invoeren van een tweede criterium, namelijk het aantal personeelsleden, de wetgever zelf het bevolkingscriterium niet meer als een pertinent onderscheidingscriterium heeft beschouwd.

3.B.1. De verzoekende partijen gronden hun beroep op de schending van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet. De Ministerraad betoogt dat ten deze artikel *6bis* van de Grondwet niet kan worden ingeroepen.

Artikel *6bis* van de Grondwet heeft in zijn eerste deel een algemene draagwijdte en verbiedt elke discriminatie, ongeacht de oorsprong ervan.

Het standpunt van de Ministerraad kan niet worden aangenomen.

3.B.2. De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, met inachtneming van

het doel en de gevolgen van de bestreden maatregel en van de aard van de in het geding zijnde beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

4.B.1.a. De verzoekende partijen vorderen de gedeeltelijke vernietiging van respectievelijk de artikelen 1, 4 en 7 van de wet van 18 juli 1991, omdat door die bepalingen hun wedde op discriminatoire wijze zou zijn vastgesteld ten opzichte van die van collega's die hun ambt uitoefenen bij rechtbanken of parketten waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt.

Voor de aanwending van het betwiste onderscheidingscriterium, namelijk het aantal inwoners dat het rechtsgebied telt, zou geen objectieve en redelijke verantwoording bestaan, zodat de verschillende behandeling een discriminatie zou zijn.

4.B.1.b. Luidens de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat de wet van 18 juli 1991 is geworden strekt het ontwerp ertoe onder meer aan de magistraten van de rechterlijke orde, de griffiers en de secretarissen bij de parketten de weddeverhoging toe te kennen waarin een protocol van 8 januari 1990 voorzag. Dat protocol had betrekking op de onderhandelingen die werden gevoerd in het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten over een intersectorieel akkoord van sociale programmatie 1990 en behelsde een verhoging van de wedden met 2 pct. vanaf 1 november 1990 (Gedr. St., Senaat, 1990-1991, nr. 1246/1, blz. 1).

4.B.2. De aangevochten weddeverschillen vinden hun oorsprong in de wetgeving die voorafgegaan is aan de wet van 18 juli 1991, zoals hierna zal blijken. In de wet van 18 juni 1869 op de rechterlijke inrichting, waarbij de rechtbanken van eerste aanleg in drie klassen werden

ingedeeld was het bedrag van de wedde afhankelijk van de klasse van rechtbank waarbij betrokkenen hun ambt uitoefenden.

Dat onderscheid bleef van toepassing tot aan de inwerkingtreding van de wet van 31 juli 1920 houdende verhoging van de wedden van de leden van de rechterlijke orde, waarbij de wedden van respectievelijk de magistraten en de hoofdgriffiers bij de rechtbanken van de tweede en derde klasse werden gelijkgeschakeld. Voor de secretarissen bij de parketten bij de rechtbanken van tweede en derde klasse werd die gelijkgeschakeling bij ministerieel besluit geregeld.

De wet van 14 juli 1951 betreffende de classificatie der rechtbanken van eerste aanleg en der rechtbanken van koophandel heeft de indeling in klassen van die rechtbanken afgeschaft. Artikel 4 van die wet heeft een nieuw criterium ingevoerd, met name het aantal inwoners per rechtsgebied. De rechtbanken van eerste aanleg en van koophandel van de tweede en derde klasse zijn rechtbanken waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt, en de rechtbanken van eerste aanleg en van koophandel van de eerste klasse zijn rechtbanken waarvan het rechtsgebied ten minste 500.000 inwoners telt.

De wet van 31 juli 1952 tot wijziging van de wet van 18 juni 1869 op de rechterlijke inrichting heeft, wat betreft de wedden van de magistraten, griffiers en bedienden van de hoven en rechtbanken, het nieuwe criterium toegepast voor de vaststelling van de wedden van met name de magistraten en de hoofdgriffiers. Het ministerieel besluit van 7 juli 1953 houdt met hetzelfde criterium rekening voor wat betreft de vaststelling van de wedde van de secretarissen der parketten.

Tijdens de parlementaire behandeling van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, werden de

amendementen, ingediend tot afschaffing van het onderscheid tussen de rechtbanken van de eerste en van de tweede categorie, niet aangenomen. De wetgever beperkte zich tot een gelijkshakeling van respectievelijk de wedden van de rechters en substituten, en de wedden van de griffiers, eerstaanwezend klerk-griffiers, en klerk-griffiers, met uitsluiting van de hoofdgriffiers.

De wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten en van de bedienaars van de erediensten heeft het onderscheid in bezoldigingsregeling ten aanzien van de wedden van de ondervoorzitters opgeheven, maar handhaafde dat onderscheid voor de wedden van de voorzitter van de rechtbank, de procureur des Konings en de arbeidsauditeur. Diezelfde wet heeft tevens het onderscheid in bezoldigingsregeling ten aanzien van de wedden van de adjunct-secretarissen en de klerk-secretarissen opgeheven, maar handhaafde dat onderscheid voor de wedde van de secretarissen bij de parketten.

Door de daaropvolgende wetten van 4 januari 1980 en van 18 juli 1990 bleef voormeld stelsel behouden.

Dat onderscheid in wedderegeling bestaat nog steeds in de bestreden wet van 18 juli 1991.

4.B.3. Hoewel de aangeklaagde weddeverschillen niet als zodanig worden ingevoerd door de bestreden wet, worden ze toch door die wet bevestigd zodat het Hof de grieven van de verzoekers dient te onderzoeken.

4.B.4.a. Ter bestrijding van het aangewende onderscheidscriterium wijzen de verzoekende partijen op de omstandigheid dat geen bevolkingscriterium is gehanteerd voor de vaststelling van de wedde van openbare ambtenaren, zoals de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen, of van ambtenaren van het

Rijkspersoneel, militairen of professoren bij de Rijksuniversiteiten.

Ter verantwoording van het aangewende onderscheidingscriterium verwijst de Ministerraad naar de gemeentewet, waarbij eveneens rekening wordt gehouden met een bevolkingscriterium voor de vaststelling van de wedde van respectievelijk burgemeesters en schepenen, gemeentesecretarissen en -ontvangers.

4.B.4.b. Bij het onderzoek naar het eventueel discriminerend karakter van de ter beoordeling staande normen kan het Hof de aangevoerde vergelijkingen met de toestand van voormelde openbare ambtenaren, militairen of professoren, enerzijds, en van de gemeentelijke mandatarissen en ambtenaren, anderzijds, niet in aanmerking nemen, aangezien geen van die ambten vergelijkbaar is met de door de verzoekers uitgeoefende ambten van magistraat, van hoofdgriffier of van secretaris bij een parket. Laatstvermelde ambten vallen immers onder de gerechtelijke organisatie, terwijl de andere tot de uitvoerende macht behoren. Zij zijn dermate verschillend, op velerlei gebieden, zoals de benoemingsvoorwaarden en de aard van de taken die aan de enen en de anderen zijn opgedragen, dat zij geen genoegzaam vergelijkbare categorieën uitmaken.

4.B.5. Dat het bestreden onderscheidingscriterium niet wordt gehanteerd voor de vaststelling van de wedde van korpsoverste en hoofdgriffier van de Hoven van beroep en de Arbeidshoven of voor de vaststelling van de wedde van secretaris bij het parket van de Procureur-Generaal bij die Hoven, kan worden verklaard door het feit dat er slechts vijf Hoven van beroep en vijf Arbeidshoven zijn. De wetgever kon het dan ook aannemelijk achten om geen onderscheid in de wedderegeling voor degenen die bij die Hoven hun ambt uitoefenen in te stellen.

4.B.6.a. De verzoekende partijen betwisten dat de taken

en ambtsverrichtingen van korpsoversten, hoofdgriffiers of secretarissen bij het parket omvangrijker zouden zijn voor hen die hun ambt uitoefenen bij rechtbanken of parketten waarvan het rechtsgebied meer dan 500.000 inwoners telt, omdat het verschil in het aantal te behandelen zaken reeds zou zijn opgevangen bij de vaststelling van de onderscheiden personeelskaders.

4.B.6.b. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, en meer bepaald bij de bespreking van artikel 355 van dat Wetboek, merkte de Minister van Justitie op dat « het niet verantwoord zou zijn dat de wedden van de voorzitters van de kleine rechtbanken op gelijke voet zouden gesteld worden met de wedden van korpsoversten van de grote rechtbanken. Er bestaat inderdaad een verschil in de activiteit tussen deze twee categorieën. » (Gedr. St., Kamer, 1965-1966, 59, nr. 49, Verslag Hermans, blz. 64).

Het Commissieverslag stelt verder :

« Ten slotte besloot uw Commissie de basiswedden van de rechters en substituten van al de rechtbanken van het land één te maken en derhalve de wedden van de magistraten van de rechtbanken waarvan het arrondissement minder dan vijfhonderd duizend inwoners telt, op hetzelfde peil te brengen als de wedden van de magistraten van de rechtbanken waarvan het rechtsgebied meer dan vijfhonderd duizend inwoners telt.

Wat de voorzitters, de procureurs des Konings en de Arbeidsauditeurs betreft blijft een onderscheid tussen de twee categorieën behouden, daar klaarblijkelijk de verantwoordelijkheden en de activiteit niet te vergelijken zijn. » (Ibid., blz. 64-65).

Bij de bespreking van het wetsontwerp dat de wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten en van de bedienaars van de erediens-ten is geworden, werd een amendement ingediend dat ertoe strekte een einde te maken aan het onderscheid in wedde van korpsoversten, naargelang van het inwonertal van het

rechtsgebied (Gedr. St., Kamer, 1972-1973, 625, nr. 10, verslag Coens, blz. 4-5). Het amendement werd echter ingetrokken nadat de Minister van Justitie de volgende verantwoording had gegeven die werd opgenomen in het Commissieverslag :

« De Minister van Justitie verantwoordt het onderscheid door het ontegensprekelijk verschil dat bestaat voor de korpschefs die in de rechtbanken met een groot rechtsgebied vaak nog hun verplichtingen als zetelend rechter, b.v. in kort geding, moeten cumuleren met zwaardere taken in verband met directiewerkzaamheden. Zo gaat het b.v. niet op de taken van de korpschef van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waarvan het rechtsgebied 1.557.000 inwoners telt, te vergelijken met die van de korpschef van de rechtbank van Marche-en-Famenne, waarvan het rechtsgebied slechts 54.000 inwoners telt.

Het verschil in wedde is proportioneel gezien miniem, alhoewel ten volle verantwoord. De Staatssecretaris voor Openbaar Ambt was eveneens gekant tegen de gelijkstelling om budgettaire redenen alsook omwille van de gevolgen die de gelijkstelling op het hoogste niveau zou kunnen meebrengen op andere gebieden. Is het wel aanvaardbaar dat de voorzitter van een rechtbank waarvan het rechtsgebied minder dan 500.000 inwoners telt - hetgeen in de meeste gevallen zo is aangezien er slechts zes gerechtelijke arrondissementen met ten minste 500.000 inwoners zijn - eenzelfde wedde ontvangt als een kamervoorzitter of een eerste advocaat-generaal bij het hof van beroep ? » (Ibid., blz. 5)

4.B.7. Het Hof stelt vast dat de overwegingen die destijds tijdens de voormelde parlementaire besprekingen werden geformuleerd om een onderscheid in wedde te verantwoorden, naargelang het rechtsgebied ten minste of minder dan 500.000 inwoners telt, grotendeels hun waarde hebben behouden.

Dat is inzonderheid het geval voor de overwegingen die verband houden met het feit dat de taken, de ambtsverrichtingen en de verantwoordelijkheden van korpsoversten, hoofdgriffiers en secretarissen bij een parket die hun ambt uitoefenen in een rechtsgebied met een groot aantal inwoners omvangrijker zijn.

Het ambt van korpsoverste, van hoofdgriffier of van secretaris bij een parket, uitgeoefend in één van de zes grote gerechtelijke arrondissementen, vertoont immers eigen kenmerken die verschillen van die van dezelfde ambten, uitgeoefend in één van de andere gerechtelijke arrondissementen en dit niettegenstaande het feit dat voor voormelde ambten, ongeacht het aantal inwoners van het rechtsgebied, ieder wat hen betreft, dezelfde benoemingsvoorwaarden gelden, hun hiërarchische rang dezelfde is en hun ambt, vanuit juridisch oogpunt, dezelfde inhoud heeft.

Die eigen kenmerken houden hoofdzakelijk verband met het feit dat in de grote gerechtelijke arrondissementen in het algemeen meer zaken te behandelen zijn dan in de andere. Hoewel die grotere werklust gedeeltelijk wordt opgevangen door het voorhanden zijn van meer werkingsmiddelen, inzonderheid een uitgebreider personeelskader, vloeit daaruit toch voort dat in de grote gerechtelijke arrondissementen specifieke problemen rijzen die eigen zijn aan de organisatie en de werking van grote diensten. Die problemen hebben betrekking op onder meer de interne organisatie van de te verrichten taken, het administratief beheer van en het tuchtrechtelijk toezicht op een groot aantal personen en de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een groot aantal ingeleide zaken. Daarbij komt dat de aard en de complexiteit van de te behandelen zaken en de veelheid van de administratieve taken in bepaalde opzichten kunnen verschillen naargelang van de grootte van het gerechtelijk arrondissement ingevolge de problemen die samenhangen met het bestaan zelf van grote stedelijke centra.

4.B.8. De verzoekende partijen betogen ook dat de wedden verbonden aan alle andere ambten binnen dezelfde rechtbanken of parketten, ongeacht het aantal inwoners dat hun rechtsgebied telt, op hetzelfde niveau zijn vastgesteld.

De wetgever kon redelijkerwijs van oordeel zijn dat de

voormelde specifieke kenmerken eigen zijn aan de uitoefening van het ambt van korpsoverste, hoofdgriffier of secretaris bij een parket in een groot gerechtelijk arrondissement en bij bovenbedoelde ambten niet voorhanden zijn.

4.B.9. Tenslotte mag niet uit het oog worden verloren dat wanneer de wetgever weddeschalen vaststelt, hij de verscheidenheid van toestanden noodzakelijkerwijze dient op te vangen in categorieën die met de werkelijkheid slechts overeenstemmen op benaderende wijze.

4.B.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat de wetgever geen criterium heeft aangewend waarvoor geen verantwoording zou bestaan in het licht van de artikelen 6 en 6*bis* van de Grondwet, door de wedde van respectievelijk korpsoversten, hoofdgriffiers en secretarissen bij het parket, die hun ambt uitoefenen in een gerechtelijk arrondissement dat minder dan 500.000 inwoners telt, ieder wat hem betreft, op een lager niveau vast te stellen dan de wedde van diegenen die dezelfde ambten uitoefenen in de arrondissementen die ten minste 500.000 inwoners tellen.

Het middel is niet gegrond.

Om die redenen,

Het Hof

verwerpt de beroepen.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 21 januari 1993 door voormelde zetel waarin rechter P. Martens, wettig verhinderd, voor onderhavige uitspraak vervangen is door rechter L. François.

De griffier,

De wnd. voorzitter,

L. Potoms

F. Debaedts